

[Askjær Jørgensen]

læser fortrykket, når det kommer. Så vil ministeren kunne konstatere, at ministeren ikke var i stand til at huske, hvad ministeren sagde først i denne debat. Ministeren brugte al sin tid på at forklare, at de har været så venlige i Ribe amt og Sønderjyllands amt og Nordjyllands amt, og så burde Ringkøbing amt opføre sig ligesådan. Altså: det er ministeren, der igen og igen har draget sammenligning. Det kan ministeren ikke huske, men han må godt få lov til, tror jeg nok, at læse fortrykket, når det foreligger.

Normann Andersen (S):

Som ordfører for regeringspartiet og som formand for udvalget om offentlige arbejder skal jeg forsøge at koncentrere mig om de store linjer.

I dag har jeg nok brudt den regel lidt, idet jeg har koncentreret min ordførertale om Ringkøbing amt. Det er ud fra den betragtning, at det er det eneste amt, der ikke er truffet nogen aftale med, men også ud fra den betragtning, at det er det amt, jeg selv er valgt i, og selvfølgelig har jeg da også lovet at forsøge på at medvirke til, at det får de bedst mulige forhold, når det drejer sig om kystsikring.

Jeg føler mig i og for sig ikke så chokeret over det, ministeren har givet udtryk for her i dag, for hvad var situationen for bare et par dage siden? Situationen var den, at alle forhandlinger mellem minister og Ringkøbing amt var faldet på gulvet. Det tilbud, ministeren ekstraordinært har givet Ringkøbing amt, var taget af bordet.

Jeg kan konstatere efter den debat, der nu har været, og efter svarene på de spørgsmål, jeg har stillet, at forhandlingerne nu bliver genoptaget, at der kommer penge ud over de penge, der plejer at være på finansloven hvert år. Det synes jeg i og for sig det er værd at bemærke og også at være lidt taknemmelig for. Jeg ved godt, at vestjyder kan være svære at stille tilfreds, men på den anden side er jeg glad ved at høre ministerens redegørelse her i dag, den interesse, han også har for Ringkøbing amt. Jeg tror stadig væk på, at det fællesskab, jeg talte om i slutningen af min tale, vil komme til syne, at staten sammen med amtet og sammen med kommunerne derovre vil nå frem til ordninger, der medfører, at de mennesker, der føler sig tru-

et, får sådanne forhold at leve under, at den trussel, der har hængt over dem i hvert fald i de sidste år, bliver fjernet.

Hvis vi ser på de arbejder, staten allerede har udført og vedbliver at udføre i Ringkøbing amt, så ligger det dog sådan, at forholdet er 60 pct. til staten og 40 pct. til amtet. Det vil sige, at vi har næsten den samme ordning, som man har nede i det sønderjyske, og det synes jeg i og for sig ikke er noget dårligt resultat.

Derfor vil jeg gerne sige til ministeren her i dag, at vel har vi ikke nået det, vi gerne ville, men jeg synes, at vi er nået et stort skridt hen ad vejen, og vi vil i hvert fald ikke i det vestjyske vise utaknemmelighed ved at sige, at det tilbud, der er givet, vil vi ikke tage imod. Jeg tror, at de forhandlinger, der kommer, vil føre til et godt resultat.

Burgdorf (KF):

Ja, det er jo en kendsgerning, at når det er lokalpolitikken, som træder frem, kommer sindene let i bevægelse; det gælder jo nok os alle.

Jeg skal ikke blande mig i ministerens strid med de af mine kolleger, der har en særlig interesse i Ringkøbing amt. Jeg tror, vi alle har en interesse i, at vi får vor kyst sikret bedst muligt, ikke mindst dér, hvor den er mest hul, som man nu siger den er i Ringkøbing amt og ved Holmsland Klit. Det tror jeg gerne.

Jeg vil bare udtrykke her, at jeg ikke er særlig imponeret over ministerens erklæring angående fødestedskriteriet, hvad angår kendskab til kystsikring. Jeg tror nok, ministerens fødested og mit ligger omtrent på samme linje, en snes kilometer fra havet. Jeg føler ikke selv, at jeg har nogen særlig indsigt af den grund, men nogen indsigt giver det naturligvis, at man har bevæget sig netop i kystegnene, også under stormfloden. Det ved jeg den daværende minister, hr. Heinesen, gjorde. Han var dernede og så det, som jeg omtalte i mit første indlæg, netop problemerne nede ved Ballum. Der er måske ikke de store økonomiske værdier på spil, men der er mange rent menneskelige værdier, og de er sandelig heller ikke små. Det er en hel landsby, som står i fare for at forsvinde. Det er det, spørgsmålet drejer sig om. Jeg forstår, at ministeren har forhandlet med Sønderjyl-